

MEDDO

Historisch interessante gegevens over de buurtschap Meddo.
Periodieke uitgave in opdracht en onder redactie van de werkgroep 'Meddo's Verleden'.

INHOUD

1. Van de redactie

- A. Rectificatie artikel 'Erve Wennink'.
- B. Rectificatie foto's pagina 24 van dl 11.
- C. e-mailadres secretariaat.
- E. Nieuwe rubriek "Oud-Nieuws".
- F. Verzoeken om interessant materiaal.
- G. Verzoek om medewerking enquête.
- H. Zoeken naar oorlogstuig.

2. Belangenbehartiging: veeverzekeringen en fokverenigingen

door Riek Beskers

In het boek *Meddo deel 1* is een hoofdstuk opgenomen over organisaties die in Meddo aan belangenbehartiging deden. Die gegevens zijn echter niet compleet. In dit nummer geven we hierop een aanvulling. Het gaat daarbij met name over de Meddose veeverzekeringen.

3. Derk Grevink vertelt; "Geen arbeid of ik heb het wel gedaan"

door Ludgé Overkamp

4. Familieonderzoek *door G.H. Luiting*

Omdat meer en meer mensen geïnteresseerd zijn in hun "roots", hun herkomst, wordt er steeds vaker aan familieonderzoek gedaan. Bij dat onderzoek komen er tevens vaak andere, ook heel interessante zaken aan het licht. Vandaar dat we hier het artikel plaatsen van de hand van G. H. Luiting die met dit onderzoek een schat aan informatie heeft weten op te diepen. Misschien een voorbeeld ter navolging?

5. Krantenknipsels

1. VAN DE REDACTIE

A. Rectificatie ‘Erve Wennink’

Helaas werd bij de aanvulling op het “Erve Wennink” in ons vorige nummer vermeld dat dit zou zijn geschreven door Harrie te Walvaart. De auteur ervan is echter de heer Wim Schurink en -voor het geval u meer van hem wilt weten-: zijn adres is Keukelenberg 32; 7421 EA Deventer; zijn tel.nummer is: 0570-655403 en zijn e-mail adres luidt: W.T.M.Schurink@iahlddev.agro.nl.

B. Rectificatie foto ‘Havekes’

Op pag. 24 van deel 11 staat de foto van de familie Havekes. Geheel rechts op die foto zit mevrouw Rika Pierik-Havekes en natuurlijk niet -zoals wel vermeld- Havekes-Pierik.

C. E-mail adres secretariaat ‘Meddo’s Verleden’

Naam, adres en tel.nummer van ons secretariaat is reeds bekend (dl.11); het e-mail adres hiervan is: vectra@globalxs.nl

D. Zoekplaatje verdwijnt

Omdat er de laatste tijd zeer weinig tot geen reacties meer komen op gegevens omtrent het zoekplaatje, heeft de redactie besloten hiermee te stoppen.

E. Nieuwe rubriek ‘Meddo’s Oud Nieuws’

In de plaats van het zoekplaatje komt er een nieuw rubriekje, met daarin kranten- en andere geschreven berichtjes/foto’s uit de ‘Oude Doos’ onder de titel *Meddo’s Oud Nieuws*. Heeft u wellicht dergelijke krantenknipsels, oude berichten en/of foto’s: wij houden ons aanbevelen!

F. Dringend verzoek

Hebt u oud materiaal (bidprentjes, brieven, acten, interessante oude kranten-artikelen enz. en u wilt die kwijt, gooi ze niet weg, verbrand ze niet! Geef ze aan “Meddo’s Verleden”!

Wij danken de familie Meekes voor de bidprentjes, foto’s en derg. van mw. Riek Raben-Meekes

G. Enquête veranderingen op agrarisch gebied

De veranderingen op het platteland voltrekken zich in snel tempo. Nu het recente verleden nog tamelijk vers in het geheugen ligt wil werkgroep Meddo’s Verleden graag vastleggen wat er *op agrarisch gebied* is veranderd in Meddo gedurende de laatste 50 jaar. Daartoe komen we mogelijk binnenkort bij u langs met een vragenlijst. Wilt u daar alvast eens over nadenken en alstublieft uw medewerking hieraan verlenen?

H. Oorlogsherinneringen

Enkele leden van Meddo's Verleden zijn op zoek naar informatie over materiële aspecten van de oorlog: Hoeveel zoeklichten, *afluisterapparatuur en/of afweergeschut* waren/was er in Meddo gestationeerd en waar stond(-en) het? Hoeveel *schuilplaatsen voor vervolgd* (joden, verzetsmensen en andere onderduikers) waren er, waar waren die, hoe zagen ze eruit? Waar stortten *VI's en vliegtuigen* neer? Waar werden *stellingen, schuttersputjes en loopgraven* gegraven? Enzovoorts. Schrijft u op wat u weet, of bel met een van de leden van Meddo's Verleden.

* * * * *

2. BELANGENBEHARTIGING: VEEVERZEKERINGEN EN FOKVERENIGINGEN

door Riek Beskers

In het boek *Meddo deel I* wordt onder de kop *Belangenbehartiging* (blz. 231 e.v.) melding gemaakt van een aantal organisaties met dit doel. Door plaatsgebrek zijn niet alle (min of meer bekende) fondsen aan bod gekomen. Velen daarvan zijn inmiddels overgenomen door, of opgegaan in grotere lichamen. Wat bij de werkgroep Meddo's Verleden nog aan gegevens bekend was, volgt hierna. Het gaat hierbij dan met name om de veeverzekeringen, maar ook enkele fokverenigingen komen aan bod.

Veeverzekeringen – meestal veefondsen genoemd – worden al vroeg gezien als een noodzaak. Van het *veefonds Huppel-Henxel* bestaat een notulenboek dat begint met het verslag van de oprichtingsvergadering op 21 maart 1861, waarin zelfs nog naar een eerder veefonds wordt verwezen! Op de eerste pagina staat namelijk in een fraai handschrift te lezen:

“Notulen der Vergadering op 21 Maart 1861.

Op den 21 Maart 1861 vergaderden ten huize van den landbouwer J.B. te Kempel op het Helder in de buurtschap Huppel eenige leden van het ontbonden, zogenoemde veefonds der Buurten Huppel en Henksel, om over de oprigting van een nieuw onderling veewaarborg genootschap te spreken. Den Heer F.J.A. Hugenholtz, (bewoner van het Huis Waliën) daartoe verzocht, las een ontwerp reglement voor, dat, met geringe wijziging, met algemeene stemmen, voorlopig werd aangenomen.”

Bij de volgende vergadering op 15 april zijn er al 55 leden toegetreden, *“die voor eene waarde van f 13054,- aan vee hebben ingeschreven”*.

VEEFONDS „MEDDO I”

Wij nodigen U uit tot het bijwonen van de

Algemene Ledenvergadering

op maandag 21 november 1966, des avonds
acht uur, in Café Spiekerman te Meddo.

AGENDA:

- 1 Opening – Notulen
- 2 Rekening en Verantwoording
- 3 Verslag Kontrôlekommissie
- 4 Verkiezing van 3 Bestuursleden, wegens het periodiek aftreden van de Heren:
J. W. Konings, G. W. Abbink en J. F. Tiggeloven (allen herkiesbaar)
- 5 Vaststelling premie mestkalveren
- 6 Aanwijzing Kontrôlekommissie voor 1967
- 7 Vaststelling premie
- 8 Mededeling
- 9 Rondvraag en Sluiting

Het Bestuur:

J. W. KONINGS, Voorzitter

J. F. TIGGELOVEN, Sekr.

EXPLOITATIE-REKENING 1965 - 1966

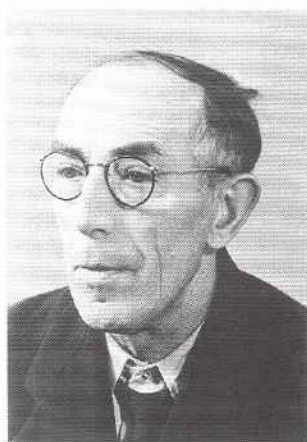
LASTEN		BATEN	
51 koeien en jongvee	f 41.292,50	Premie ontvangsten	f 49.626,50
139 kalveren	16.763,00	Premie mestkalveren	645,00
4 paarden	4500,00	Opbrengst 41 afgekeurde dieren	15.163,23
3 veulens	452,50	Huiden	568,80
Dierenarts (verlossingen)	645,00	1 paard	887,18
Controlecommissie	6,00	Nadelig saldo	614,55
Secretaris	40,00		
Penningmeester	400,00		
Schatten en premie innen	3007,76		
Onkosten vergaderingen	15,40		
Drukwerk en boeken	65,60		
Telefoonvergoeding	120,00		
Noodslachtingen	11,00		
Vergoeding benzine e.d.	75,00		
Vracht	45,00		
Onkosten jubileum	41,50		
Diverse onkosten	25,00		
	<u>f 67.505,26</u>		<u>f 67.505,26</u>

Uitnodiging voor de ledenvergadering

Helaas beschikt Meddo niet (meer) over een dergelijk oud notulenboek, maar ook hier is men uiteraard vrij vroeg begonnen met een dergelijk 'vee-waarborgeenootschap'.

Het Veefonds 'Meddo I'

Dit is opgericht omstreeks 1850. Helaas zijn er uit de eerste negentig jaren geen gegevens meer. Gedurende de Tweede Wereldoorlog blijkt het niet raadzaam over (teveel) nauwkeurige gegevens omtrent de veestapel te beschikken. Om die reden wordt door G. Frielink (Geessink), die samen met B. Menting schatter is, die informatie dan ook vernietigd. De oudere gegevens -van voor de oorlog- zijn waarschijnlijk in de oorlog bij de brand (ontstaan door brandbommen) van de boerderij "Geessink" (de Paojer) verloren gegaan.



G.H. Frielink,
* 2-2-1894, † 13-6-1974,
"Paoijers-Gerrad".

Met deze brand nog vers in het geheugen wordt in 1943 een ledenvergadering belegd. Hier wordt de mogelijkheid besproken van een *aanvullende molestverzekering*, die eventuele oorlogsschade vergoedt. De maatschappij 'Providentia' te Arnhem heeft twee deskundigen gestuurd, die hierover inlichtingen verstrekken. Voor deze molestverzekering wordt een voorschotpremie gevraagd van 1% per half jaar, met een eventuele navordering van 8%. Het resultaat van de vergadering is, dat ruim 25% van de leden (34 van de 145 aangeslotenen) van de nieuwe verzekering gebruik maakt.

In 1943 zijn de heren B.J. te Voortwis en J.G. Overkamp respectievelijk voorzitter en secretaris-penningmeester. Uit de balans over de jaren 1942-'43 valt af te leiden, dat het totaal aantal verzekerde dieren 1268 stuks is, met een gezamenlijke waarde van f566.760,-. Het totaal aan uitkeringen bedraagt in dat jaar f 13.652,60. *Vergeleken met het jaar 1983, waarin f 205.456,51 wordt uitbetaald, is het bedrag aan uitkeringen in die veertig jaar ver-vijftien-voudig!!*

Voor een deel is dit verschil te verklaren uit de veel grotere veestapel per deelnemer, maar ook de prijs van de dieren is gestegen. In 1943 wordt gewerkt met maximale bedragen per verzekerd dier die veel lager liggen dan nu. Enkele voorbeelden: Voor een koe werd maximaal f 800,- uitbetaald, voor een paard betaalde men hoogstens f 1500,- uit, en voor een veulen hoogstens f 900,-.

De schatters van het fonds gaan twee keer per jaar rond om te schatten. Binnen het veefonds bestaat er van ongeveer 1960 tot 1970 ook een *mestkalverenverzekering*, waarvan de premie



V.l.n.r.: Gedrard Frielink, ...Konijnenburg, onbekend, met een afgekeurde koe voor de noodslachting.

f 5,- tot f 15,- bedraagt. De opzet is dat deze verzekering zichzelf moet kunnen bedruipen. Dit gelukt en in 1966 kan de premie over dat jaar zelfs in zijn geheel worden terugbetaald omdat er geen schade is geweest! Als boekhouder fungeert jarenlang de heer W. Goossens.

De boekhouding van het veefonds wordt in datzelfde jaar overgedragen aan het boekhoudbureau Oonk in Winterswijk.

In 1973 worden er besprekingen gevoerd met andere buurtfondsen om te komen tot een gezamenlijke brandverzekering. Dit loopt echter op niets uit. In 1975 wordt dan ook het reglement, dat dateert uit 1930, opnieuw goedgekeurd en vastgelegd. De voorzitter is dan Th. G. Scholten en als secretaris ondertekent H.J. Boeijink.

Het aantal schattingen wordt teruggebracht tot één keer per jaar, namelijk in het vroege voorjaar. Ook betaalt de deelnemer één keer per jaar een door het bestuur vast te stellen percentage der geschatte waarde. Mocht dit niet voldoende blijken te zijn, dan zal een nieuwe uitslag worden gehouden, welke dan berekend wordt naar de laatste uitslag. De deelnemers zijn verplicht de premie op eerste aanvraag van de schatter te voldoen, of deze door overschrijving op een bank over te maken.

Een lijst van schatters (uit de herinnering opgediept, dus waarschijnlijk niet volledig) die voor het fonds werkzaam zijn geweest, volgt hierna:

- B.W. te Voortwis (Scholte)
- G.J. Abbink (Vlaskamp)
- G.W. Abbink (Koldewei)
- J. te Voortwis (Roskamp)
- T. Geessink (Meddeholt), na diens overlijden opgevolgd door
- J. ten Dolle (Kloeze)
- G. Frielink (Geessink)
- J. Klein Zieverink (Spiekerman)
- G.W. Oonk (Keveskamp)
- (bij zijn 40-jarig jubileum koninklijk onderscheiden)
- B.W. Mentink (Thijshuis)
- Th.G. Scholten (Wandersnijhuis)
- G. Schurink (Nijkamp)
- G.J.H. Elsinghorst (Nijweide)
- G.J.H. Beskers vanaf ±1974
- (eerst bestuurslid, later voorz. en tot heden 2^o voorz.)

In 1976 treedt een nieuwe wet op het verzekeringsrecht in werking en wordt het Veefonds Meddo ingeschreven bij de Kamer van Koophandel, waardoor het ook rechtspersoonlijkheid verkrijgt. Vanaf dat moment zijn alle leden persoonlijk aansprakelijk voor eventueel ontstane schulden.

In 1980 treedt het *veefonds Meddo II* (hieronder) toe tot het veefonds Meddo I en gezamenlijk draagt dit de naam *Onderlinge Veeverzekering - Veefonds Meddo I*.

Het veefonds 'Meddo II'

Dit wordt ook wel het *veefonds Meddo-Zwolle* genoemd, waarmee meteen het werkgebied (Meddo-Leurzijde en Zwolle) is aangegeven. Wanneer dit fonds wordt opgericht en wie de initiatiefnemers zijn, is niet precies bekend. Maar in 1934 meent de penningmeester van dit fonds, de heer Beskers (Nijenhuis), zijn taak te moeten neerleggen omdat hij dit werk *al meer dan 45 jaar* heeft gedaan! In ieder geval heeft het dus in 1889 al bestaan. In 1933 zijn er 128 leden.

Het is een fonds waarin rundvee en paarden (ook kalveren en veulens) kunnen worden verzekerd. De oudste nog aanwezige notulen dateren uit 1933. Enige personen die aan het veefonds "Meddo II" verbonden zijn geweest:

- G.C. Bent, bestuurslid en schatter van 1917 tot 1947
- H.J. Toebes, secretaris van 1925 tot 1970
- J.W. Bent (Lammerdink),
bestuurslid van 1933 tot 1974 en penningmeester vanaf 1974
- J.A. Hemink, boekhouder van 1936 tot 1950.
- J.G. Heesen, secretaris van 1970 tot 1980
- Th. Raben, voorzitter van 1937 tot 1973
- J.G.A. Overkamp, voorzitter van 1973 tot ?

	1971	$\frac{1}{2}$ % premie
W. Nijenhuis	21000	
Joh Gheerdrink	21600	
Joh Mateman	3200	
T. Pillen	26500	
M. Bent	31000	
H. Kolderwey	21350	
A. Bent	18650	
G. Raben	20750	
B. Th. Raben	24800	
C. Oosterholt	4150	
H. Hendriksen	15400	
Koster Groenbo	2400	
T. Post	21250	
de Winkel	1400	
T. Bleumink	32145	
W. Jansen	20000	
H. B. Overkamp	13650	
H. W. Abbink	28400	
de Braake	28000	
Wed. Berminck 20-4-71 stier 850 $\frac{1}{2}$ % premie		
M. Bent D3 15-5-71 naars 1550 $\frac{1}{2}$ % " "		
Bluiden geld van Joh Gheerdrink van 2 kalveren		

Bladzijde uit het schattersboek van H. W. Abbink (de Braak), schatter van het veefonds Meddo-Zwolle (1971)

November 1960

Halftijd

Ann	okt	f 1000
Bedeke	okt	f 900
Melolo	okt	f 1000
Margriet	Febr	f 1100
<u>Gemma gult</u>	Juni	f 900
Lier	okt	f 950
Hoosje	april	f 950
Klaar, zonnebrand	april	f 950
Kenna	april	f 950
Vaars	april	f 800
Vaars	april	f 750

maand f 10250

maand f 900

1 Klaar gult f 900

1% premie f 111,50

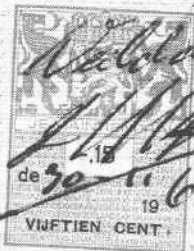
1 hgt. baal

f 9,00

Veldboom

de 2-12 1960

1/2 g. h. e. m. d. y. k.



Bladzijde uit het schatboekje van W. Nijenhuis (Loo-Chris). Schatting en afrekening getekend door Laurens halleriet (Hazenveld) en Jan Leurdiijk (Nekker) van nov. 1960. (verklaring: Klaar "zonnebrand", alleen het witte gedeelte van de koeienhuid verbrandde en werd dan zo hard als leer.)

Er zijn dan twee mogelijkheden om de veestapel te verzekeren, namelijk in de oude vorm of met een hoog eigen risico. In de *oude vorm verzekerd* zijn 79 leden, welke een gezamenlijke verzekerde waarde van f 3.000.000,- vertegenwoordigen. In de *tweede vorm met een eigen risico* verzekerd zijn 39 leden, met een gezamenlijke verzekerde waarde van f 7.000.000,-.

Als schatters werkzaam zijn de heren:

J.H.A. Leurdijk van 1917 tot ? In 1957 wordt vermeld dat hij 38 jaar schatter is. Of hij dus eerst twee 'leerjaren' heeft gehad....?

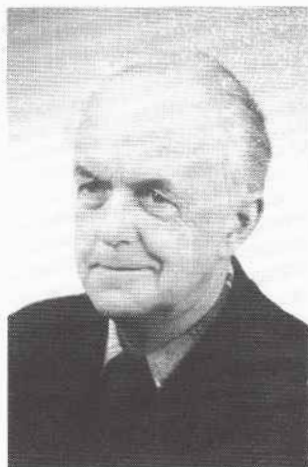
H. Abbink,

W. ten Hagen en

B. te Molder, die evenals

J.H. Hoenink van 1936 tot 1964 als schatter werkzaam zijn geweest.

Ook de vader en zelfs de grootvader van de heer Hoenink zijn als schatter bij dit veefonds werkzaam (geweest).



H.W. Abbink, Meddo 45

* 12-1-1919

† 28-5-1995

Op 8 november 1939 wordt door een van de leden een pink verkocht, die naderhand op de markt niet wordt toegelaten. Het beest heeft mond- en klauwzeer en moet worden geslacht. Het brengt f 17,50 op en de schade wordt volgens de geschatte waarde uitbetaald. In 1941 staat voor een koe *de middelprijs* vermeld van f 500,- en een aftrek voor vleesbonnen van f 150,-. Het maximumbedrag voor een paard is dan f 1600,-. Wanneer een paard "*aan het fonds*" komt, wordt bij de uitbetaling een vierde deel op de prijs gekort. In mei 1942 belopen de portokosten voor een rondschrijven aan de leden 80 postzegels à 1½ cent is f 1,20!

Heeft het fonds in 1938 nog 106 leden, in 1942 is dit gedaald tot 80. In 1946 bedraagt het aantal leden echter weer meer dan 100, namelijk 104.

In 1949 besluit men om de boekhouder een douceurtje te geven van 100,- en de bestuursleden elk f 1,- presentiegeld toe te kennen. In juli 1962 wordt echter

besloten het presentiegeld terug te storten in de kas, wegens de vele kosten die zijn gemaakt. En deze betreffen niet alleen uitkeringen wegens schade, maar ook de "*vele feestelijkheden in bestuurskring*"!

Maar in 1964 is men de malaise weer te boven want niet alleen wordt het presentiegeld weer uitgekeerd, het wordt zelfs verhoogd tot 2,60 per bestuurslid per vergadering.

Door de grote toename van het aantal stuks vee per verzekerde, waardoor de onkosten en dus ook de premies stijgen, haken in de jaren '70 langzamerhand meer en meer leden af. Zij gaan zich verzekeren via banken en andere instellingen.



H.W. Abbink , de Braak, op het land

Het ledental loopt zo sterk terug, dat men per 1 januari 1981 - nog 47 leden! - het veefonds Meddo-Zwolle laat samengaan met het veefonds Meddo I.

* * * * *

Onderlinge Veeverzekering Winterswijk en Omstreken W.A.

Reeds 6 jaar later, in 1986 gaat dit gezamenlijke fonds (Onderlinge Veeverzekering - Veefonds Meddo I) een fusie aan met het hierboven reeds genoemde veefonds van Huppel-Henxel, onder de naam *Onderlinge Veeverzekering Winterswijk en Omstreken*, gevestigd te Winterswijk. Dit wordt dan gedaan door de oude vorm van verzekeren van Huppel-Henxel in grote trekken over te nemen.

Het werkgebied -zo wordt in de acte van oprichting vermeld- strekt zich uit tot aan de kern van de aan de gemeente Winterswijk grenzende buurtschappen. Ruim 10 jaar later, in 1998 zijn er ca. 160 leden aangesloten bij deze onderlinge verzekering. Reeds vrij kort na de oprichting sluiten zich ook Ratum aan en de drie kleinere veefonds (Voor-, Midden- en Achter-) Woold. De buurtschappen Miste en Dorpbuurt verzoeken later (in 2000) ook om aansluiting. Hierdoor komen er wel leden bij maar door bedrijfsbeëindiging of anderszins gaan er ook weer enige af, zodat het totale aantal aangeslotenen vrijwel gelijk blijft: circa 160 leden.

Voor Meddo betekent dit praktisch geen veranderingen. Alleen bij schadegevallen wordt 80 procent in plaats van 75 procent uitbetaald. Er worden twee schatters aangesteld: één uit Meddo en één uit Huppel. De acte van oprichting passeert op 7 febr. 1986 en daarbij zijn dan aanwezig:

1. De heer H.W.Oortgiese, landbouwer te Henxel no. 42. Als voorzitter van de 'Onderl. Veeverzekering Huppel-Henxel' vertegenwoordigt hij ook de Huppelse bestuursleden
2. G.J.H.Beskers, landbouwer te Meddo no. 219. Handelend als voorzitter van de 'Onderlinge Veeverzekering-Veefonds Meddo I', (Meddo I en Meddo II) vertegenwoordigt hij de bestuursleden Harmen J. Boeijink, Jan D. Boeijink, Hermanus G.Frielink, Gradus Joh. Schurink, Jan B. Uwland, Johannes H. Tuinte en Klaas Westerhuis.

Deze nieuwe verzekering kent een andere verzekeringsvorm. De bedrijven zijn inmiddels zodanig uitgebreid, dat het aantal stuks vee op een bedrijf uiteenloopt van 50 tot 100 stuks. Er is dus ook verschil aangebracht in de soort verzekering. Er zijn nu twee soorten verzekeringen: een zogenaamde 'groot-risico' en een 'klein-risico' verzekering die elk (in 2001) circa 85 leden tellen.

De zogenaamde 'Kleine Verzekering' kent geen eigen risico, betaalt als premie 4 procent van de totale geschatte waarde (2 x 2 procent jaarlijks), maar kent een schade-uitkering van 80 procent.

Voorbeeld: een bedrijf bezit 1 paard á f 5000,-

4 % premie is f 200,-

+ 7 % ass.kosten- 14,-

Totaal per jaar : f 214,-

Bij schade wordt voor dit paard 80 procent uitbetaald, dus f 4000,-

De zogenaamde 'Grote Verzekering' heeft een ledenkapitaal, waardoor een flinke buffer kan worden opgebouwd. Dit belooft een zodanig bedrag, dat bij calamiteiten (bijvoorbeeld in één keer 100 koeien weg) ook alles (boven 6 procent eigen risico met een minimum van f 4.000,-) kan worden uitbetaald. Een nieuw lid betaalt bij toetreding het eerste jaar ½ % van de totale geschatte waarde van zijn veestapel. Daarvan gaat ¼ procent als inleggeld bij het ledenkapitaal. Het tweede en alle volgende jaren bedraagt de premie ¼ procent van de totale geschatte waarde van het bedrijf.

Het aandeel in het ledenkapitaal wordt bij uittreding (bijvoorbeeld vanwege bedrijfsbeëindiging) aan de verzekerde uitbetaald. In deze verzekering bestaat er voor de leden een eigen risico van 6 procent. Daarboven wordt het schadebedrag voor 100 procent uitgekeerd.

Voorbeeld: een middelgroot bedrijf heeft:

50 koeien	á	f 2.300,-	totaal	f 115.000,-
25 vaarzen	á	- 1.500,-	„	37.500,-
10 pinken	á	- 1.300,-	„	13.000,-
1 stier	á	- 1.800,-	„	1.800,-
			totaal	f 176.300,-

¼ % hiervan is	f	418,25
+ 7 % hiervan ass.belasting	-	22,26

Totale premie per jaar bedraagt f 440,51

Bij minder stuks vee is deze *groot-risicoverzekering* niet voordeliger, omdat de ondergrens van het schadebedrag f 4000,- is en dit kan inhouden dat er dus niets wordt vergoed.

Het Onderling Varkensfonds Meddo

Dit wordt opgericht in 1904 door de heren W. ten Dolle (Detersnieuwhuis), Te Slipe en H. Abbink (Vlaskamp). Het aantal aangesloten leden is niet bekend. In dit fonds wordt het schatten door de bureu gedaan.

In de Winterswijksche Courant van dinsdag 18 nov. 1924 lezen we het volgende verslagje:

“Maandag 17 nov. vergaderde in het café Onland Meddo's Varkensfonds onder leiding van den heer Ten Dolle. Het eerst deed den Penningmeester verslag over de inkomsten en uitgaven over het afgelopen boekjaar. De inkomsten, bestaande uit een voordeelig saldo in 1923 van f 184,31; opbrengst premie najaar 1923 is 50 cent per varken en opbrengst premie voorjaar 1924 van 30 cent en September 25 cent per varken, opbrengst afgekeurde varkens bedroegen samen 1886,61. De uitgaven, bestaande uit vergoeding 64 gestorven en afgekeurde varkens, ophalen der premies, kosten schatten, boekhouden, controle boeken en porto's, bedroegen samen f 1966,56. Nadeelig saldo f 79,95. De boeken werden door de heeren W.Boeijenck en Halleriet nagezien en in orde bevonden. Vervolgens werd overgegaan tot verkiezing van een schatter, waarbij de aftredende schatter, de heer G.J. ten Dolle, met algemeene stemmen herkozen werd en de benoeming aannam.”

Varkensfonds „Leir zijde“
Medds.

Getuelt. 12 juli 2 biggen 20.00
6 Octobr 2 biggen 20.00

Botueld 30 November
1942 Kessgelden
Regge f 6. -
J.G. Oosterholt

Getuelt. 2 November
2 biggen on Wed. wanders

va on zelf 2 biggen

Botueld 11 Junis, 43
Achtgelden. Regge f 8. -
J.G. Oosterholt

Het varkensfonds 'De Leurzijde'

Wanneer dit fonds wordt opgericht, valt helaas niet na te gaan. Uit een advertentie in de Winterswijksche Courant van juli 1938 lezen we echter dat dit fonds:

"dezer dagen de jaarvergadering heeft gehouden in het Café 'De Kappe' te Meddo. De voorzitter, de heer G.C. Bent opende de niet druk bezochte vergadering met een kort welkomstwoord. De notulen, alsmede het jaarverslag, voorgelezen door den secretaris, den heer G.W. Wiggers, werden zonder aanmerkingen vastgesteld. Hierna was het woord aan den penningmeester, den heer J.D.W. Heesen, voor het doen van rekening en verantwoording over het verlopen boekjaar. Het bleek dat de inkomsten hadden bedragen 764,85 en de uitgaven 806,50, zoodat er een tekort is van 41,65. Bij de gehouden stemming werden de heeren G.C. Bent en J.G. Oosterholt als voorzitter en schatmeester bij acclamatie verkozen. Hierna volgden nog eenige besprekingen van huishoudelijken aard."

Hoelang deze vereniging nog heeft bestaan, is ons evenmin bekend.

* * * *

Onder de noemer *Belangenbehartiging* vallen behalve de hiervoor genoemde Veefondsen uiteraard ook de fokverenigingen, die Meddo gekend heeft. Veel is daarover echter niet bekend.

Fokvereniging 'De Roodbonte'

Deze vereniging moet omstreeks 1935 zijn opgericht en is – zoals de naam reeds aangeeft – bedoeld voor de veehouders met Maas-, Rijn- en IJsselvee. De dekstier is gestationeerd bij Poelhuis in de Poelserhook.

Leden van deze fokvereniging zijn: Overkamp (Sevink), Tiggeloven (Poelhuis), Geessink (de Hilte en Simmelt), Te Bogt (Dennenhof), Geelink (Berkenhof), Koldewey (Keveskamp), Dunnewold (Jonker), Goossens ('t Giffel), Boeijink (Harmelink), Elsinghorst (de Köster) en Menting (Thijshuis).

Inmiddels zijn deze verenigingen door samenvoegingen opgegaan in het grote C.R.Delta.

Fok- en Controlevereniging 'De Hoop'

Initiatiefnemer tot de oprichting van deze vereniging is onder meer meester Nijveldt. In zijn terugblik ('Meer over Meddo' dl 3, blz. 20 e.v.) vertelt hij over de aankoop van een fokstier waarin hij heeft mogen meebeslissen. Het betreft hier de volbloedstier Benno, die in 1938 wordt aangekocht, zo wordt in de krant vermeld. De stier is van het Hollands veeslag, van uitstekende afkomst en opgenomen met 78.7 punten in het Nederlands Rundvee Stamboek.

De term 'controle' in de naam van de vereniging duidt er op, dat de melk van de koeien wordt gecontroleerd op o.m het vetgehalte. Dat is belangrijk voor de uitbetaling van de melk en voor het verder fokken met de beste koeien. Daartoe krijgen de dieren een nummer in de horens gebrand en wordt door een 'monster-nemer' enkele keren per jaar op één dag 2 maal een melkmonster genomen van iedere gebrandmerkte koe. Voor de monsternemer zijn dit de bijbaantjes (zoals tegenwoordig een 'krantenwijk' voor jongelui) die een zakcentje opleveren. Omstreeks 1939 betaalt men voor het nummer branden 5 cent per koe en voor het monsters nemen 40 cent per keer, dus 80 cent per dag.

Daarnaast moet deze jongeman ook de kalveren schetsen (vergoeding 25 cent per stuk) en wel drie schetsen per kalf: in het hok een ruwe schets, thuis twee exemplaren uitwerken met Oost-Indische inkt, waarbij heel precies de zwarte vlakken worden ingevuld. Daarvan werd vervolgens één exemplaar bezorgd bij de eigenaar van het beest en het andere deed men toekomen aan het Rundvee Stamboek.

Veel meer is er ook over deze vereniging niet bekend en wanneer precies ze werd opgeheven evenmin. Wel echter een anekdote, die wij u hier, ter afsluiting van dit hoofdstuk, niet willen onthouden. De hierboven genoemde meester Nijveldt, een geboren verteller, maakt smakelijk gewag van een belevenis tijdens de speurtocht naar een goede dekstier.

Men was getipt door iemand, die weet dat er in de krant een stier van 'goede komaf' te koop wordt aangeboden in de omgeving van Lieveelde. Wanneer Nijveldt (als secretaris en veedeskundige) samen met bestuurslid H.J. Schuurhof (Smit) op de fiets naar dat adres gaan, regent het behoorlijk hard. Als ze na uren zoeken doornat en doodmoe eindelijk op het opgegeven adres arriveren, zien de beide 'kopers', dat het hier gaat om een nuchter stierkalf terwijl er een dekstier nodig is... Als er door de vrouw des huizes dan een kop koffie wordt aangeboden, blijkt dat een nog grotere misser. De koffie is niet alleen wat slap (zo blijkt later), maar de kopjes zijn -hoewel door de vrouw des huizes nog even met een slip van haar smoezelige schort uitgeveegd (!)- beslist verre van schoon. Haar man, die zich inmiddels bij het bezoek heeft gevoegd, ziet er nog minder appetijtelijk uit! Wanneer Nijveldt ten einde raad de koffie dan maar "over het oortje" drinkt, in de hoop dat dit nog de schoonste plek van het kopje is, vertelt de vrouw enthousiast dat haar man dezelfde gewoonte heeft en óók altijd over het oortje drinkt.....!!!

Waar of niet waar, een leuke anekdote is het!

Op deze fokverenigingen komen we waarschijnlijk later nog terug.

Gegevens over deze verenigingen en andere fokclubs zijn van harte welkom!

59	Uitgaven		
	Schaansport.	345	45
Dee.	percentie geld vergadering Winters wijk 3		
Deed	Onkosten algemeene vergadering.	26	90
Dees1	Percentie geld Bestuur	3.	
Dees1	monsternemers uit de faald.		
	C. J. Grevers	c	25
	V. H. H. Flooy. An. link	c	25
	G. H. Koldo. weij	c	35
	J. H. K. Kunderd.	c	32
	A. J. Deunk.	c	32
	Penning	c	6 50
	B. J. ten Damme	c	26
	do. J. B. o. l. link	c	27 45
	Joh. Drappers	c	15 45
	J. H. E. C. S. link	c	33
	G. H. K. Kunderd	c	19 50
	Goossens.	c	19 50
	V. D. O. S. link	c	32 50
	Joh. Grevink	c	16 25
			<hr/>
			722 10

4. DERK GREVINK VERTELT:

“GEEN ARBEID, OF IK HEB HET WEL GEDAAN”

door Ludgé Overkamp

Hij is gezegend met twee rechterhanden, die alles willen aanpakken. Derk Grevink – minstens zo goed bekend als Stammers-Derk of Timmer-Derk – kan terugzien op een arbeidzaam leven vol afwisseling. Hij was boerenknecht én boer, melkrijder, schilder, timmerman, ‘dorsker’, metselaar, tuinman, veenontginner, sloten- en bermmaaier, hulp van de bureauhouder en ga zo maar door.

Geboren op het oude erve ‘Stammers’ (of ‘Stammershuis’, D 203, aan het begin van de Beijersdijk, nabij de Meddoseweg) op 5 mei 1914, ontwikkelde hij zich tot een ‘manusje van alles’. “Ik zat nargens met”, vertelt de gemoedelijke en kalme tachtiger lachend. “Geen arbeid of ik heb het wel gedaan. Als ze verlegen zaten, kwamen ze bij mij.”

De ambachtsschool was zeer geschikt voor hem geweest. “Dat had ik graag gedaan, maar daar werd in die tijd niet over gepraat. De landbouwschool, dat wel. Ik heb de Landbouw-winterschool gevolgd, drie avonden in de week. Als boerenzoon was je nog niet van school, of je had al een paar boeren die je wel konden gebruiken. En je kon wat verdienen.” Timmeren deed hij echter bijzonder graag. “Dat heb ik mezelf eigenlijk geleerd. Want je hielp wel eens een timmerman, met een kap of zo maken. En dan lette je goed op, daar werd je nooit dommer van. En dan vroegen ze je een andere keer weer om te helpen. Zo heb ik door de jaren heen heel wat afgetimmerd.”



Derk Grevink, “Timmer-Derk”, * 5-5-1914, voor “Nijenhuis”, Meddo 215



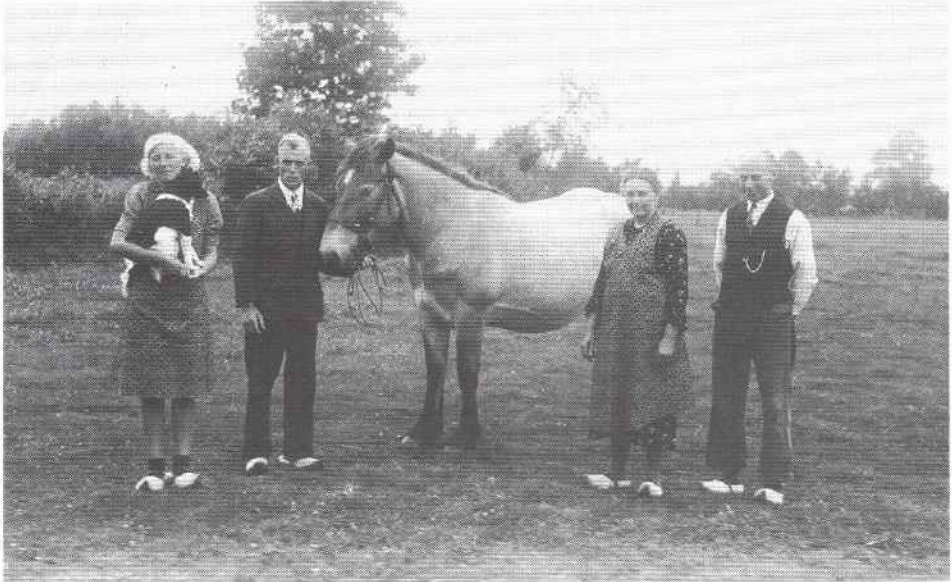
Drieka te Kempel –Onstein * 1-3-1894, † 28-1-1968. Foto interieur boerderij Nijenhuis
"Timmerman, Meddo 215, (foto ca.1945)

Panoven

In de jaren dertig werkte Derk jarenlang twee, drie dagen in de week bij (Jan-) Willem Sellink en diens vrouw Sien Samberg. Willem Sellink boerde op het oude erf 'de Giffel', in de volksmond Panoven genoemd (of Panovenshof, D 179, aan de Giffelweg - Goossensweg) naar de pannen- en stenenbakkerij die hier na circa 1750 jarenlang was gevestigd.

Derk deed het werk op de boerderij terwijl *Panovvends-Willem* in de veenontginning werkte. "Willem ging dan *stobben veur'n* in het veen met paard en wagen", vertelt Derk. De stobben moesten uit het veen getrokken worden, om later te worden gebruikt als brandhout. "*Dat was gin best wark*. Hij kwam 's avonds wel eens half dood gevoren thuis." Derk spreekt ook uit eigen ervaring. Zo trok hij bij de ontginning, in de oorlogsjaren, van het zogenaamde Kerkebos (gelegen tussen Lemmenesweg en Beijersweg, achter boerderij 'Schurink-Frans' Nijweide), nadat de bomen waren gekapt, de stobben uit de grond.

Terwijl Panovvends-Willem het veen inging, ging Derk op de boerderij zijn gang. "Ik deed van alles, 't *stak mien niks*", aldus Derk. "Je werkte zelfstandig, alsof je zelf er boer was; dat leerde je daar dan ook wel. En ja, het stak daar ook allemaal weer niet zo net: als het werk maar gedaan werd."



V.l.n.r.: Stien en Derk Grevink en rechts zijn schoonouders Drieka en Jan te Kempel.

Melkriet

In de tijd dat Derk bij Panovvends-Willem werkte, nam hij ook een melkriet aan. “Dat is begonnen via *Slipper-Hendrik*”, vertelt Derk. Slipper-Hendrik was de bijnaam van (Jan) Hendrik Hesselink van boerderij Nieuw Weide (D 176, aan de huidige Grevinkweg), die afkomstig was van boerderij annex café De Slippe (D 163, aan de Gelderesweg) en in 1926 Nieuw Weide liet bouwen. “Die woonde vlakbij de *Panovvenshof*, dus je sprak mekaar nog wel eens. Slipper-Hendrik wilde graag hulp hebben. Maar dat was te duur, en zijn boerderij was maar klein.” En aan de andere kant: Derk, die niet alle dagen bij De Giffel werkte, kon – het waren immers ‘de slechte jaren dertig’ – nog wel wat extra werk en inkomen gebruiken.

Derk vond een handige oplossing. “*Ie’j hebt ne goei’n wagen, zei ik. Dan wil ik oew wal helpen. Wie’j zeukt een melkwagen-bak en nemmt een melkriet an. Dan ‘doo ie’j mi’j oe’w paerd en de wagen, dan doo ik de melkriet. In ruil daarveur kom ik oe’w helpen. Dan bu’w beide ‘ered.*”

Slipper-Hendrik’s zwager had ook een tijd melk gereden en nog een melkwagen-bak liggen die gebruikt mocht worden. “Het was een lichte wagen, maar hij heeft het volgehouden. We begonnen bij Slippert, *dan ging het dwars achter Harpert hen, vervolgens ovver de grinte langs Baeksman en dan op het laatst op darp an.*” En zo verdiende Derk enige jaren lang geld met zijn melkriet, terwijl hij ook enkele dagen per week bij De Giffel werkte en enkele dagen per week bij Slipper-Hendrik op de boerderij kwam helpen.

Toen in 1939 Derk gemobiliseerd werd kwam een eind aan het melkriet en aan de betrekking bij Panovvends-Willem. “Je was zomaar hals over kop weg. *Slipper-Hendrik mos zich ton maor zeen te reddén*. Maar Hendrik was daar te klein en te zenuwachtig voor. Mijn oom, Grevink van d'n Panovvenshof (bewoner van het boerderijtje Panovvenschoppe, dat rechts naast De Giffel staat, LO) die al een melkriet had, heeft het melkriet toen overgenomen. Hij reed met twee paarden melk.”

Grebbeberg

Geboren op 5 mei 1914 kan Derk er op bogen de eerste Wereldoorlog te hebben ‘meegemaakt’. Daar zal weinig van bij gebleven zijn. Des te meer echter van de Tweede Wereldoorlog, die hij van nabij meemaakte als gemobiliseerd soldaat nabij de Grebbeberg. “In september 1939 lagen we net in Ede voor herhaling en konden we ineens niet meer weg, ze hielden ons vast. Dat was me in een keer een rotzooi!”, herinnert Derk zich. “In Ede lag je nog in barakken. Na de mobilisatie kwamen we in Veenendaal, in Renswoude bij een boer te liggen.”

In de eerste meidagen zaten Derk en zijn onderdeel midden in de oorlogshandelingen, vlakbij de Grebbeberg. “De Duitsers zaten niet meer veraf, de eerste stelling voor ons was al volop in gevecht. De hoop was op de waterlinie, die zou komen. Maar het water kwam niet, het liep anders dan wij wilden”, vertelt Derk. “Het waren spannende dagen. Niemand die daar niet weg wilde. Maar ik heb nooit geen schrik gehad, dat ik niet meer terug zou komen. Nooit. Je moet kalm blijven. Als je niet kalm blijft, dan ben je al weg, want dan doe je domme dingen”, aldus Derk, die ook nu hij dit vertelt, een kalme en evenwichtige indruk maakt. “’s Avonds om 19.00 uur -de Duitsers waren vlakbij- werden we teruggetrokken. Andere keren als we moesten marcheren, had je met een paar uur lopen al uitvallers. Maar die nacht géén één. De hele nacht zijn we doorgesjouwd, zonder rust, ik met een zware mitrailleur op de rug. Onderweg heb ik naar een fiets gezocht om dat ding op te laten rusten, want die mitrailleur werd knap zwaar op *mien pokkel*. Ik vond een fiets zonder trappers, waar ik de mitrailleur op kon leggen. En de banden ervan waren compleet kapot, toen we in Utrecht aankwamen, in het Jaarbeursgebouw.”

“De andere dag kwamen de Pruisen al. Daar kon je op zich goed mee praten. Al waren er ook wel wat heetkoppen bij. Maar dat werd al minder, ze waren aardig getrakteerd op de Grebbeberg. Een paar van hen kwamen ook van deze kant, van vlak over de grens. *’Doe mi ’j maor ’n breefk’n met, dan doo ik ’m in Duutslánd wal op de post’*, zei d’r eentje, die hier uit de buurt kwam. Een briefje was genoeg: *dan wist’n ze thuis da’j nog laefd’n*. Bellen kon je eerst niet.” Na een week in de Jaarbeurs te hebben gezeten, mocht hij naar huis, in zijn soldatenpak. “Je moest maar zien hoe je thuis kwam.”

Teveel weten

Had Derk voor de oorlog nog relatief 'vast' werk, in de oorlogsjaren en daarna had hij allerlei klussen 'bij de hakken'. Timmeren, metselen, schilderen, noem maar op. "Ik heb van alles gedaan, ik zag nergens tegenop. Als men ergens om volk verlegen zat, dan dachten ze blijkbaar vaak aan mij."

Zo schilderde hij in de oorlogsjaren eens de schoppe van (Theo)Dorus Overkamp (op Nieuw Overkamp). "Als je dan bij een boer aan het werk was, kreeg je natuurlijk heel veel mee. Op 'n keer stond ik op de ladder en kwam Dorus van achter de schoppe vandaan lopen. *Wat heb ie 'j daor achter in de schoppe zitten?*', vroeg ik hem. Hij keek wat raar, maar moest ook wat scheef lachen. "Hoezo, ik heb niks gezien", antwoordde hij. Maar ik had wel in de gaten dat achter in de schoppe een varken verstopt lag. Dat deden heel wat boeren in de oorlog, een varken dat voor eigen gebruik was gereserveerd. Van dat soort dingen kon je het beste maar niet teveel weten. Je wist al snel: daar en daar moet ik niet teveel lopen, als je geen problemen wilde krijgen. En niet alleen vanwege een varken", lacht Derk.

Bureauhouder

Omdat hij overal kwam, wist hij een heleboel dat hij echter wijselijk voor zich hield. Ook toen hij in de oorlogsjaren soms werd gevraagd om als een soort hulpcontroleur van de bureauhouder op pad te gaan.



Derk spant het paard voor de kar

In Meddo was 1 bureauhouder en 2 controleurs te weten: Hendrik 'Sevink-Ni'jhoesman' Nienhuis, Jan te Brake (Pannen-Jan) en Gerrit Toebes (Breënbosman). Zij moesten in opdracht van de bezetter de opbrengsten van de boerderijen controleren; de Duitsers hadden namelijk een flink deel voor zichzelf bestemd. Alles moest op papier staan. Controleurs gingen dan de boerderijen af om bijvoorbeeld veeboekjes bij te houden, na te gaan hoeveel graan er werd geoogst of om geslachte varkens te taxeren. Uiteraard werd door de boeren op allerlei manieren geprobeerd om minder op te geven dan er in werkelijkheid was. "Ik werd ook wel eens door Sevink-Ni'jhoesman, die bureauhouder was, gevraagd om te helpen als hij het zelf al het werk niet af kon. Dat vond ik prima. En de boeren zagen mij graag komen. Want ik schreef namelijk op, wat die mensen zeiden dat ze hadden. Ik haalde het niet in mij hoofd om alles na te gaan neuzen en na te gaan of het allemaal wel klopte. Ben je gek. Ik was daarin niet nieuwsgierig.

Ontginning

Derk heeft ook de ontginning van woeste gronden, die voor en na de Tweede Wereldoorlog nog volop te vinden waren in Meddo, niet geschuwd. "In de jaren dertig en na de oorlog was er heel wat te polderen. *Wie'j hebt wat lieke 'emaakt!* ". Een stuk grond van circa 5 hectare aan de Masterveldweg, tegen de grens aan nabij Buning, behoorde bij zijn boerderij en werd eigenhandig ontgonnen. "Als je een stuk *heetland* had, dan brandde je dat eerst af. Of je liet het eerst scheuren en bouwde dan *het heet* onder, met een tractor met daar nog weer een paard bij voor. Toen hadden ze het nog niet zo *kroes*." Een scheurploeg kon je destijds lenen bij de Meddose Boerenbond (onderdeel van de Winterswijkse Landbouwbond), waarmee je vervolgens met behulp van paarden aan het scheuren ging. Na het scheuren ging je aan de slag met de vleugel-eide, een soort eg met schijven waar je de plaggen mee kapot kon draaien. Die had duimlange messen, "*daormet ko'j vloggeln as de bliksem*". Met twee paarden en als het heel "*rowwe*" grond was, met drie.

Je kon ook eerst vleugelen en daarna omscheuren: "Dan valt het heel mooi om, had je meteen de *pröttel* er onder en rotte het zo weg." Daarna ging werd het nieuwe land eerst een beetje egaal gemaakt. Dat gebeurde in de begintijd nog met de hand. Later, toen de tractoren met schoepraderen kwamen, werden de bulten mechanisch zo'n beetje egaal geschoven.

Was de grond zo'n beetje geëgaliseerd, dan werd er vervolgens kalk en kunstmest opgegooid. "En dan maar zien, wat er groeide. Was het een droge zomer, dan was het vaak *helemaal naatje* wat je aan opbrengst kreeg. De ontgonnen grond was in het begin nooit zo geweldig", herinnert Derk zich.

Kappen

Derk kon ook uitstekend overweg met de bijl. Zo hakte hij in de jaren vijftig in de buurt op verzoek van zijn buurman ('Keveskamp') een hele rij eiken. Dat ge-

beurde nog volgens het degelijke handwerk. Eerst werd de stam een stuk uit de grond gegraven, tot misschien wel een meter diep. Dat vergrootte niet alleen de houtopbrengst van de boom, maar daardoor kon ook de penwortel van de eik worden bereikt, zodat nadien de stobben er gemakkelijker uitgetrokken konden worden. Was de stam een stuk uitgegraven, dan werd met de bijl, half in de grond werkend, de eik gekapt. Een klus die de nodige kracht en zweetdruppels kostte.

Ook als *dorsker* werd hij regelmatig gevraagd. *“As de dorsvereniging verlaegen zat, kwamen ze mi’j vraogen of ik morgen nog met kon gaan, dorsken. Boh jao wal, zei ik dan. En dan ging ik waer ‘n dag of wat dorsken, de hele buurte rond.”* Daarnaast zal hij ook ’s avonds nog regelmatig op pad geweest zijn. Want Derk was ook jarenlang actief in verenigingsgebouw De Eendracht, waar hij samen met mannen als ‘Goor Jan’ Renskers en G.J. te Dolle (Kloezeman) zich onder meer verdienstelijk maakte in de bediening tijdens de talrijke activiteiten die hier werden gehouden.

Boerderij

Als knecht bij de Giffel ontmoette hij zijn latere vrouw Stien (Christina) te Kempel, afkomstig van boerderij Nijenhuis (D 215, aan de Wandersweg), die er werkte als meid. Na hun huwelijk in 1942 trok Derk in bij de ouderlijke boerderij Nijenhuis en werd hij boer. Sindsdien staat hij, behalve als Stammers-Derk, ook bekend als Timmer-Derk. De bijnaam van de boerderij is namelijk ‘Timmerman’, naar een van de voorouders van Stien, Hendrik J. Luikenhuis, die in de tweede helft van de 19^e eeuw hier zowel boer als timmerman was. Dat Derk zelf ook bepaald goed overweg kon met zaag en hamer, zal echter zeker ook aan zijn bijnaam bijgedragen hebben.

Bij de boerderij hoorde circa tien bunder grond, waarvan circa 2 bij het huis. In ’t Masterveld, “achter Toone Buning”, tegen de grens aan -“verdomd veraf”- hoorde bij de boerderij het circa vijf hectare groot veldperceel, dat hij eigenhandig ‘*lieke*’ maakte. “Eerst gebruikte je het zo’n beetje als land, later is het helemaal gelijk gemaakt, ingezaaid en als weide gebruikt. Dan ging je met de fiets daar naar toe, om te melken.” Met twee of drie melkbussen op het transportrek voorop de fiets, ging het dan door een smal spaadje naar de weide en terug. “Dat was een goed transportmiddel. Je kon op die drager twee grote bussen en één kleintje kwijt. Onderweg mocht je niet van de fiets afgaan, want dan wipte de fiets op.” Hij molk aanvankelijk een stuk of vijf koeien, later acht. Hij kon nog het nodige naast zijn boerderij doen. *“Ton de olde leu nog good waren, ging ik er op uut.* En later toen het boeren niet zo best meer ging, ging ik er ook op uit. *Ze wisten mie’j altied wal te vinden.*” Met de ruilverkaveling Winterswijk West werd jaren geleden alweer de grond afgestoten. *“Ut spil was veuls te klein”*, stelt Derk, toch al niet zo’n boer, onomwonden, “en de melk was niet zo duur.” En dat geen van de kinderen boeren-ambities had, speelde ook zeker een rol.

Stil zitten hoefde hij echter niet, want op 'daghuur' kon hij genoeg te doen krijgen. Zo werkte hij bijvoorbeeld voor aannemer Willink als sloten- en bermenaar langs snelwegen in Duitsland. Ook nu hij de tachtig ruim is gepasseerd kan de vitale Derk niet stil zitten. Zo was hij tot voor kort nog in de weer als tuinman bij de familie Helder rondom camping en restaurant de Sevink Mölle. 'Ik kan nog goed, maar ik in de herfst ben ik daarmee toch gestopt. Een keer moet het afgelopen zijn', vertelt hij lachend. Wat niet wegneemt dat hij zo weer voor iets anders te porren is. "Ach hoe gaat dat. Van het een kom je in het ander. Je leert steeds weer wat bij, ook als je oud bent."

Op 2 januari 2002 hopen Derk en Stien Grevink hun 60-jarig huwelijksfeest te vieren.



Vier generaties Grevink:

*Dirk * 5-5-1914, overgrootvader; Johan * 7-3-45, grootvader;*

*Derk Jan * 26-1-1971, vader; Rik * 4-8-2000, zoon.*

(Foto: Smit, Aalten)

4. FAMILIE-ONDERZOEK

(door G.H. Luiting)

Wanneer men aan familie-onderzoek doet kan men via diverse oude archieven vaak zaken tegenkomen, die een aardig licht werpen op het leven in vroeger tijden. Zelf ben ik wat dit betreft heel wat over mijn voorgeslacht te weten gekomen. Ik stel mij voor dat ik wellicht, door enkele voorbeelden te geven van de mogelijkheden, sommige Winterswijkers zal weten te interesseren om zich eens in hun familie-historie te gaan verdiepen.

Men begint een familie-onderzoek met gegevens uit akten van de burgerlijke stand (na 1811) en uit kerkelijke doop-, trouw- en begraafboeken (vóór 1811); al vrij gauw loopt men dan echter vast. Om verder te komen en vooral om behalve alleen maar namen ook nog wat andere zaken aan de weet te komen, moet men andere archieven raadplegen. Heel belangrijk is daarbij het zogenaamde **Rechterlijk archief van de Heerlijkheid Bredevoort (1533-1811)**, dat in het Rijksarchief te Arnhem is te raadplegen. Veel van wat in mijn artikelen voor de krant is vermeld is uit dat archief afkomstig.

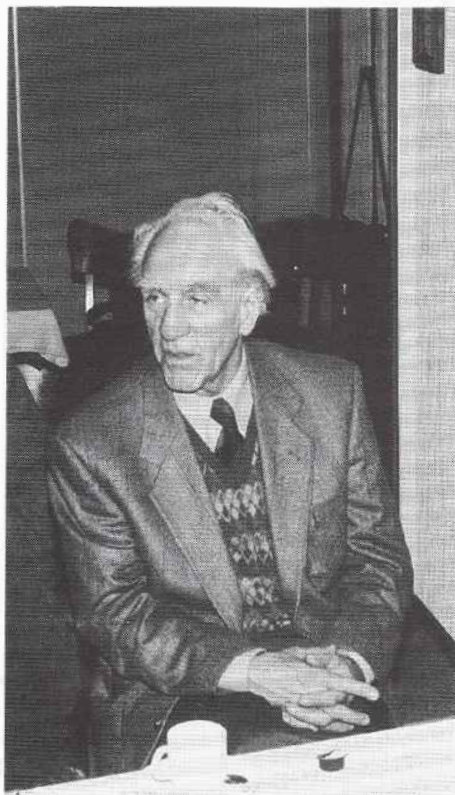
Archiefdeel 'Zorg voor minderjarige en onder curatele gestelde personen'

Nu dan maar eerst eens wat voorbeelden uit een onderdeel van dat archief, namelijk uit de boeken, die betrekking hebben op *de zorg voor minderjarige en onder curatele gestelde personen*.

* * * * *

Droogleggen scholte Willinck

Dat het gedrag van onze voorouders niet altijd even deugdzaam was blijkt uit mijn eerste voorbeeld. Welk voorbeeld dan nog wel een heuse scholteboer betreft, namelijk Hendrick Willinck, een figuur waar men eigenlijk tegenop zou moeten zien, maar die toch kennelijk zijn zwakke kanten had. Deze Hendrick Willinck



De heer G.H. Luiting uit Schuinesloot

maakte het zo bont, dat de drost van Bredevoort (C.C.van Lintelo) een publicatie moest laten uitgaan, waarvan ik het beste hier maar de letterlijke tekst kan overnemen, omdat deze treffend weergeeft waar het om gaat. De publicatie vertelt:

“Also ik ondergeschrevene drossaert deser heerlicheyt onderricht worde dat scholte Hendrick Willinck sich door den dronck daegelycks so onbequaem maect, dat daer door veele disordres en excessen comt te plegen en selfs te bevreesen staet een misgreep aen syn eygen vrouw en kinderen, so ist dat ick onderschrevene uyt voorsorge van de gemeene rust en dat hij tot het extreemste ongeval niet mach vervallen, mits desen ordonneere en verbiede een iegelijck ingeseten deses dorps en carspels Wenterswyck op poene van vijftwintig goltguldens telkens te verbeuren, om aen voorgemelten scholte Hendrick Willinck geenderley soorte van gedranckte, t'sij te geve of voor gelde uyt te reycken of te laeten toecomen, totter tijt sijn gedrag sulcks anders sal comen te verdienen en word ter dien eynde den ondervooght Gerrit ter Pelkwijck gelast de ingesetenen deses dorps daervan kennisse te geven. Actum Wenterswijck den 17 Marti 1701.”

Onder deze publikatie staat dan nog vermeld aan wie de ondervoogd deze publicatie heeft voorgelezen of zelf heeft laten lezen. Duidelijk is in ieder geval dat het in het belang van de scholte en van zijn gezin nodig werd geacht de scholte volledig droog te leggen.

* * * * *

Maagscheyt Keveskamp

Een tweede voorbeeldje. Op 25 april 1705 wordt een zogenaamd ‘maagscheyt’ ingeschreven. Dit gebeurt meestal wanneer na het overlijden van één van de echtelieden de overblijvende opnieuw wil trouwen en dan eerst de verdeling van de boedel tussen overblijvende echtgenoot en kinderen moet plaats vinden. In ons voorbeeld is Margreta Keveskamp, de vrouw van Harmen Colenbergh, overleden; het huwelijk kende één kind, namelijk Maria Keveskamp. Dat dit kind ‘Keveskamp’ heette en niet ‘Colenbergh’, is voor ons misschien wat vreemd. Het echtpaar woonde echter op de hoeve Keveskamp, waarnaar het kind dan ook werd genoemd. Voor het opmaken van de akte verschijnen enkele familieleden als momboiren (= voogden), namelijk Jan te Keveskamp, een broer van de overleden Margreta Keveskamp, en Berent te Keveskamp, de vader van de overledene. Overeengekomen wordt dat de minderjarige dochter *“sal proufiteren ende genieten de gerichte halvescheijt van het gene haren vader ende moeder zaliger in haar leven te samen gehad ende beseten hebben”*. De haar op grond hiervan toekomende 250 guldens zullen haar worden uitgekeerd wanneer zij komt te trouwen of wanneer zij 25 jaar oud geworden is. Verder wordt onder meer nog

overeengekomen dat de dochter *“nae vaders dode de naeste tot de plaetse sal sijn”*; dit betekent dat Maria Keveskamp het recht krijgt na haar vaders dood op het goed Keveskamp te wonen en dit goed te bebouwen. Het goed behoorde overigens in eigendom toe aan Gerhard Lucas Schaelen, burgemeester van Groenlo en diens vrouw Antonia Meuleman, die al eerder een bepaald deel van hun bezit hadden verkocht aan Harmen Colenbergh. Tenslotte volgt dan nog de gebruikelijke bepaling, dat de vader zijn dochter gedurende haar minderjarigheid behoorlijk moet voeden en kleden. Geen van de betrokkenen kan schrijven en daarom ondertekenen allen met een zogenaamd *“merk”*.

* * * * *

Huwelijkse voorwaarden van Joost Simmelink

Een volgend voorbeeld over gegevens, die bij familie-onderzoek boven water kunnen komen, betreft de familie Simmelink, die het aan het Stif Vreden hofhorige goed Simmelink in Meddo bebouwt. Op 4 augustus 1707 worden er huwelijksvoorwaarden opgemaakt tussen Joost Simmelink uit Meddo, weduwnaar van wijlen Gertrue Tenkink, en Alken Broerink uit Ratum, weduwe van wijlen Derrick Sellink.

Uit de overeenkomst blijkt dat Joost Simmelink uit zijn eerste huwelijk een dochter Gerrijken en een zoon Jan heeft en Alken Broerink uit haar eerste huwelijk een zoon Tonis. In de overeenkomst lees ik dan verder o.a.: *“Wyders is dan an beiden sijden vastgesteld dat de bruijt haeren soon Tonis bij sijne mondige jaeren sal trouwen an Joost Simmelink sijne alrets geprockererde doghter Gerrijken genant met believeen”*. De kinderen worden door de ouders dus al vroegtijdig aan elkaar gekoppeld. Men acht het kennelijk in verband met de opvolging op het goed Simmelink van belang vroegtijdig een regeling te treffen; Tonis Sellink en Gerrijken Simmelink zullen daarom te zijner tijd op het goed Simmelink blijven wonen, terwijl zoon Jan Simmelink *“tot sijne mondige jaeren gekomen sijnde den goede Simmelink sal hebben te verlaeten en te quiteren met de somma van 400 gulden”*; hij zal bovendien twee koeien mee mogen nemen en er zal voor worden gezorgd dat Jan vóór zijn vertrek van de hoeve een *“ampt”* heeft geleerd.

De bruid Alken Broerink neemt bij haar komst op Simmelink *“mede het geene wat sij tegenwoordigh besijt, te weeten een somma van 800 gulden met een koe en sterke”*. Wanneer Joost Simmelink mocht overlijden zonder kinderen bij Alken Broerink na te laten, zal Alken *“hebben te besyten en te gebruiken voor haer leevenlangh het huijsken op den Simmelink hoof soo tegenwoordigh Hendrick Mennink bewoont met den goorden met vijff schepels saet boulant vant goet Sijmmelink met twee koeweidem daer Sijmmels koene gaen en een varken op den hooff”*. Alken Broerink heeft haar belangen dus in ieder geval goed geregeld; wanneer zij weduwe zou worden is haar bestaan goed verzekerd en tevens zal haar

zoon Tonis Sellink te zijner tijd als echtgenoot van Gerrijken Simmelink “*bouwman*” op het goed Simmelink worden. Verdere details uit deze overeenkomst laat ik nu maar achterwege.

Het schijnt overigens met de voornemens ten aanzien van het huwelijk van Tonis Sellink met Gerrijken Simmelink niet zo te zijn gegaan als de bedoeling was. Elders kom ik namelijk in 1722 tegen, dat Jan Simmelink en Alken Broerink hun recht op bebouwing etc. van het goed Simmelink overdragen aan de al eerder genoemde zoon Jan Simmelink.

Interessant is nog, dat er zich bij de stukken uit 1707 bevindt een “*Staet ende inventaris soo Joost Simmelink weduwenaer van zaliger Geertruijd Tenckink met sijne kinderen is besittende*”. Naast het recht op bebouwing van het goed Simmelink tref ik hierop aan:

*“elf beesten, waer onder vijf koeenen ende ses gusten tegen 115 gulden;
2 paerden tegens sestigh gulden;
een groot verken met twe poggen tegens twaelf gulden;
eenen wagen en eenen ploegh met haeren aenhangh tegens 25 gulden;
drij bedden met haer volkomen toebehoor tegens dertigh gulden;
kisten, kasten, ketel en potten, voorts het alinge ingedoomte des huises,
getaxeert ende gewaerdeerd tegen seventigh gulden;
onder den goede Simmelink tegenswoordigh seven moolder met rogge
besaeijd en vier moolder saed met boekweite, waer van twe derde gerven
van ijder moolder saed met rogge tegens twintigh gulden gestelt word;
en de 2 derde gerven van de boekweite ider moolder saed tegens seventien
gulden;
een stucke met kort, een met langh lien besaeijd in het geheel agt spind
lien geprijseert tegens twintigh boten vlas, ijder boten vijftien stuivers”.*

Uit de inventaris blijkt verder nog, dat “*Helmerdinks stede soo van Aernd Helmerdink bewoond ende bebouwd word*” ook toekomt aan Joost Simmelink, maar daarop rust een schuld van 1400 gulden; voorts behoort aan Simmelink ook nog *Kleppers plaetse*, waarop een schuld rust van 100 daelders.

* * * * *

Schamele inventarissen Kleijn Poelhuis en Wennink

Een wat schameler inventaris vind ik in augustus 1714 bij het maagscheyt tussen Harmen Kleijn Poelhuis en zijn minderjarige dochter Willemken. Harmen Kleijn Poelhuis is weduwnaar van wijlen Geertien Hoebink en is voornemens te hertrouwen met Harmken Oonck; als voogden over zijn minderjarige dochter worden aangesteld Berent en Willem Hoebink, respectievelijk vader en broer van Geertien Hoebink.

De inventaris omvat: 7 eijmen, een koe, een bedde met sijn toebehoor, een kiste met linnen en wullen van wijlen Geertien Hoebink, enkele vorderingen ten bedrage van 218 gulden en enige geringe schulden, namelijk aan Hendrick Willink 15 gulden en 3¼ tonne bier aan Pellequick en Graes.

Als laatste voorbeeldje uit het onderdeel van het Rechterlijk archief Bredevoort betreffende de zorg voor minderjarige kinderen dan nog de inventaris in november 1718 “van alle sodanige goederen als Berent ter Hoeve wonende op Wennink in Medehoe weduwenaer van zalige Griete Wennink bij het leven en de doot van sijn zalige vrouw beseten en alnu met sijne twee kinderen Geesken en Jan Hindrick is besittende”. Ter toelichting diene dat Berent ter Hoeve voornemens is te hertrouwen met Elsken Vaegts. De ook hier al weer povere inventaris omvat: De klederen en linnen tot de moeders lijf behoorende, een wevetouw met sijn gereetscap, eene koe, eene wanne, een snimes, eenen bouwseijde en ongeveer 50 stucke gekocht gaaren, waar tegenover dan nog enkele schulden staan.

Archiefdeel ‘judicieel en voluntair protokol’

Een ander zeer belangrijk onderdeel van het rechterlijk archief wordt met een moeilijke naam aangeduid als het judicieel en voluntair protokol; ook daaruit wil ik enige voorbeelden geven, waaruit men een indruk kan krijgen wat de mogelijkheden ten behoeve van familie-onderzoek zijn.

* * * * *

Het goed Hermelinck

Het goed Hermelinck in de buurschap Meddo blijkt in 1547 toe te behoren aan het “convent binnen Grollo”. Tussen dit convent en Johan van Raesfelt als drost van Ahus is een geschil ontstaan over het laten halen van turf uit het Swilbroick. Genoemde drost had paard en wagen van het convent in beslag genomen en ene Gert Storm had zich vervolgens voor het convent borg gesteld. Hij moet voor het gerecht te Vreden verschijnen en voor hem dreigt ernstige schade. Om zich tegen die schade in te dekken laat Gert Storm beslag leggen op “dat guet und pacht op Hermelinck”. Bouwman op het goed is dan Arnt Hermelinck. De afloop van het geschil ken ik niet, maar wel wil ik nog even over Arnt Hermelinck doorgaan. In 1559 wordt in het judicieel protokol ingeschreven een “sodane maechsheit als Arnt Hermelinck ind Gese sin husfrow op dach Joannus Evangeliste to mitwinter (= 27 december) anno (15)50 gehalten ind opgericht hebben”. In feite betreft het hier een testament, waarin Arnt uitvoerig regelt “wat dat ider van sinen vorkinderen ind nakinder ind frouwe hebben sall na dode ind afsterven Arndes”. Zonder op de -overigens interessante- details in te gaan, blijkt uit de akte dat Arnt Hermelinck uit zijn twee huwelijken (er is immers sprake van “vorkinderen ind nakinder”) drie dochters en een zoon heeft. Deze kinderen zijn Mette Hermelinck,

getrouwd met Gert ten Oistendorp, Nalken Hermelinck, getrouwd met Willem Rokes, de ongehuwde Stinen Hermelinck en de eveneens nog ongetrouwde zoon Kone Hermelinck. Volgens de akte krijgen o.a. Mette Hermelinck en Gert ten Oistendorp, die op Hermelinck wonen, in 1550 al direct in gebruik *de Koenen maete, gelegen tussen Walvarts kamp en Tieginc mate* en zullen zij later de bouwlieden op Hermelinck zijn. De zoon Kone Hermelinck zal hebben "*na dode Arndes dat guidt Hijinck of des Boesen gudt Arnt sin gerechticheit dair an hebbende*"; uit latere stukken leid ik af dat Hermelinck voor de helft eigenaar was van Hijinck. Aan het slot van de akte wordt nog afgesproken dat de akte zal berusten bij de zoon van Arndes broer; deze zoon heet Kone ten Poilhuis, waaruit eens te meer blijkt dat in het verleden de namen nog al eens wisselden met de boerderijen waarop men woonde.

* * * * *

Het Heetkempken

In 1554 schijnt er verschil van mening te zijn over het gebruik van een kampje grond, het Heetkempken genaamd, gelegen in de Dorpbuurschap naast en tussen Koninck en Mentinck. Op verzoek van Rutger van Graes (eigenaar van de havezate Plekenpol) wordt aan enkele getuigen gevraagd "*we datsolve all gebruckt und waer to dat gebruckt sy worden und wu lange dair van zie gedechtnisse hebben of horen seggen*".

Gert Arisvelt zijn herinneringsvermogen gaat wel 40 jaren terug. Hij is in Dorpbuur geboren en getogen en herinnert zich dat het kampje al die tijd "*wort genoemt und gebruckt voir ein seggetfrede tot Koninck und dat up Koninck een man plach to wonen genant Hinrick Molnner diewelcke datselve Heetkempken tot Koninck plach t'gebruiken und dat na Hinrick Molnners doet dair up Koninck weder getagen sy Bernt van Miste, die welcke datsolf Heetkempken tot Koninck plach t'gebruicken, ind na Berndes doet blief sin sonne Hermen dar up Koninck sitten die datsolve Heetkempken oick tot Koninck brukede*".

Johan ten Rukamp herinnert zich een periode van 50 jaar. Hij heeft van kindsbeen af in Dorpbuur gewoond, eerst op Mentinx kavenstede, daarna op Arisvelt, daarna op Koldenberch en woont nu sedert 15 jaar in Meddo. Zijn verhaal stemt overeen met dat van Gert Arisvelt.

Johan ter Horst heeft ongeveer 25 jaar lang op Koninck bij Hinrick Molnner gewoond. Hij kent Hinrick Molnners als gebruiker, waarna Bernt van Miste op Koninck kwam; Johan ter Horst is toen tezamen met Bernt, de zoon van Hinrick Molnners, op Pelqwick terecht gekomen.

Hermen ter Voirtwische tenslotte "*tuget dat hie mit sinen seligen vader Bernt van Miste up Koninck mit der wonunge komen sy als hie noch ein jonck kint was*". Zijn vader heeft het erve Koninck ongeveer 25 jaar in pacht gehad en de getuige self daarna nog 6 jaar; al die tijd is het Heetkempken door hen gebruikt "*na oren notdruft gelick ander lant tot Koninck*".

Verkoop Simmeldinck

Een volgend voorbeeld. In 1605 verkoopt Johan Simmeldinck aan zijn zoon Joist Simmeldinck met diens huisvrouw Wendele zijn *“beide gueder, nembtlick den hoff thoe Simmeldinck, inden kerspell Wenterschwick, buerschap Meddehoe, mit einer sijdt an Sewinck, mitter ander sydt negst Schulden van Huppels guet gelegen, schietende mit einen ende anden Huppeler esch, und die Helmerdinck cavenstede, in gemelte buerschap, mit eine sijdt an Sewinck, mitter ander sijdt an Asbecken grondt”* gelegen. Uitgesloten van de verkoop is het recht, dat het kapittel van het Stift Vreden op de hof Simmeldinck heeft; Simmeldinck was immers een hofgoed van genoemd Stift Vreden.

Joist Simmeldinck belooft zijn *“vaeder sijn levenlanck, eerlich und tot gueden nottruft, hares besten vermoegens, in kost und kleider toe verplegen und onderholden”*.

Om deze koop te kunnen realiseren lenen Joist Simmeldinck en zijn vrouw bij Willem Storm en diens huisvrouw Trijne *“die somma van sesshondert bynnen Wenterschwick gangbarer daalders”*, waarvoor zij tot onderpand stellen hun *“vrijer allodialer cavensteden die Helmerdinck cavenstede genaamt”*.

* * * * *

Bouwman in financiële nood op Balckenschot

Als laatste voorbeeldje dan nog het volgende. Blijkens de verpondingskohieren van 1650 is Jan Lantinck bouwman op Balckenschot, waarvan eigenaren zijn de gebroeders Jacob en Johan Dunnewolt. Jan Lantinck heeft in 1653 een stevige achterstand met het betalen van de pacht; een deel van deze achterstand weet hij nog te betalen, maar daarna blijft hij nog 450 gulden schuldig, waarvoor hij zijn gereede goederen verbindt. Dunnewolt wil nu buiten het gerecht om beslag leggen op *“wagen ende peerden neffens allet geriede, pogende het gesaj mede nae sich te nemen”*. Lantinck verzoekt dan het gerecht *“dat voor eerst het gewas, daernae het mestrecht, in betaeling van voorschreven achterstane moge gerechtelick, als oock sijn peerden vercoft ende het superplus tott sijnen profijte uijtgekeert worden”*. Het gerecht besluit vervolgens dat Dunnewolt geen eigen rechter mag spelen, dat met inschakeling van onpartijdige naburen het gewas en het bouwrecht zullen worden geschat *“ende dat het vehe ende peerden mitsgaders bouw-gereetschap als anders an den meestbiedenden sall vercoft worden”*. Daarna zal verrekening met Dunnewolt plaats vinden, waarna het overschot zal toekomen aan Jan Lantinck. Men ziet dat het pad van een pachtboer bepaald niet altijd over rozen is gegaan.

Bij deze enkele voorbeeldjes wil ik het laten; van meerdere Winterswijkse families is in de archieven een groot aantal van dergelijke akten of overeenkomsten te vinden; wie in de geschiedenis van zijn familie duikt zal daar onge-

twijfeld op stuiten en ontdekken dat een familie-onderzoek een boeiende aan-
gelegenheid kan zijn.

*Bron: Rechterlijk archief van de Heerlijkheid Bredevoort, inv.nrs.38, 41, 46, 67, 114,
548, 550 en 551.*

* * * * *

5. KRANTENKNIPSELS



Uit de Katholieke Illustratie van 1927



De „Hazenveldsche” molen

te Meddoo bij Winterswijk zal vermoedelijk binnen korten tijd gesloopt worden. De eigenaar ziet zich genoodzaakt om, teneinde concurrerend te kunnen werken, zijn bedrijf van een andere krachtbron te voorzien. Het is te hopen dat een reddende hand wordt uitgestoken om dit typische, zoo zeldzaam wordende bouwwerk te behouden. Gelegen in een liefelijke omgeving van bosch en heide aan een grooten verkeersweg, zou het zeker te betreuren zijn als niet een of andere vereeniging tot behoud van dergelijke monumenten zich haar lot aantrok. (Foto J. H. te Hofstee, Winterswijk).

Afscheid Meester Nijveldt te Meddo



Mevr. Ter Haar—v. Schothorst bracht als wethoudster van Onderwijs de heer Nijveldt de dank over van het gemeentebestuur. Vierde van rechts de heer Nijveldt (X).

— Hoe groot de populariteit van meester Nijveldt te Meddo is, bewees wel de grote belangstelling, die er Dinsdagavond bestond, toen in verband met zijn vertrek naar Elbergen, afscheid van hem werd genomen. Mede aanwezig waren wethouder G. C. Bent en wethoudster Mevr. ter Haar.

Een hele rij van sprekers voerde het woord, waarvan we noemen, G. J. ten Dolle namens het feestcomité; mevr. ter Haar namens het gemeentebestuur; D. W. Navis namens de Gymnastiek; H. Goosens namens de oud-leerlingen; J. Boefink namens de Godsdienstonderwijzeres; Ds van Gelder namens de Kerkeraad, J. Roerdinkholder namens de Bond

van Oud-leerlingen, terwijl door de h.h. B. Stegeman en Bennink een speciaal gedicht werd voorgedragen. Bijna alle sprekers lieten het niet alleen bij woorden, maar offereerden ook fraaie cadeaux. De aanwezigen werden getraceerd op koffie met gebak, terwijl naast vertoning van enkele films, ten slotte het woord gevoerd werd door de scheidende onderwijzman zelf, in welke toespraak hij gelegenheid vond, een zeer hartelijk dankwoord tot allen te richten.

Het was een mooie avond in De Eendracht en Meddo zal nog lang aangename herinneringen hebben aan haar schoolhoofd Nijveldt, die zij slechts node zag vertrekken.



Colofon

"Meer over Meddo" verschijnt 1 à 2 keer per jaar en is een uitgave van de Werkgroep "Meddo's Verleden".

Redactie en administratie:

Henk Jansen

Geldereschweg 14

7104 AK Winterswijk/Meddo

e-mailadres: vectra@globalxs.nl

telefoon: (0543) - 56 96 65 (b.g.g. 0543 - 56 94 65)

De abonnementsprijs bedraagt

f 6,00 per geleverd exemplaar, te voldoen door storting op postbanknr. 34 86 540 t.n.v. H.J. Jansen te Winterswijk/Meddo of bankrek. nr. 37.12.28.697 t.n.v. "Meddo's Verleden" te Winterswijk/Meddo.

Losse nummers f 7,50, exclusief verzendkosten

I.S.S.N. 1382 - 7995

Wanneer niet anders vermeld, zijn de foto's uit het archief van "Meddo's Verleden".

Zetwerk en layout: Wim van Keulen, Zelhem

Druk: Wikkerink Grafisch bedrijf, Aalten

Publicatie of overname van artikelen, geheel of gedeeltelijk, is alleen toegestaan met schriftelijke toestemming van de auteurs, dan wel van de Werkgroep "Meddo's Verleden".